

Наразі посилення інноваційної сфери є ключовим завданням розвитку Німеччини, адже цей фактор визначає її конкурентоспроможність на світовій арені. Так, у 2016 р. Німеччина зайняла за індексом конкурентоспроможності 5-те місце у світі, за глобальним інноваційним індексом – 10-у позицію, за індикатором «якість інновацій» – 4-е місце [5, 6].

Отже, успішний інноваційний розвиток Німеччини є результатом послідовної системної політики держави, спрямованої на пріоритетний розвиток високотехнологічної наукомісткої продукції.

Список використаних джерел

1. Нанотехнологія // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki>
2. Горизонт 2020. Рамкова програма ЄС досліджень та інновацій // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.fp7-ncp.kiev.ua/assets/Horizont_2020.pdf
3. Ринкові підходи до розвитку нанотехнологій: аналітичний огляд / Н.В. Березняк. – К.: УкрІНТЕІ, 2008. – Част 2. – 44 с.
4. Воинов А.И. Практические аспекты правовой защиты интеллектуальной собственности в сфере нанотехнологий // Изобретательство. – 2008.– № 6. – С. 11-14.
5. Индекс конкурентоспроможності // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki>
6. Глобальный инновационный индекс 2016 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [p.http://www.wipo.int/pressroom/ru/articles/2016](http://www.wipo.int/pressroom/ru/articles/2016)

УПРАВЛІННЯ ЗБУТОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ПОТЕНЦІАЛУ РОЗВИТКУ ВУГІЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

*Н.В. Трушкіна, науковий співробітник
Інститут економіки промисловості НАН України, м. Київ*

Дослідження виконано в рамках науково-дослідної роботи ІЕП НАН України «Розвиток публічно-приватного партнерства у процесі модернізації вугільної промисловості та теплової енергетики» (№ держреєстрації 0115U001638).

У сучасних умовах мінливого розвитку інституціонального середовища вугільного виробництва в Україні актуалізується проблема управління збутовою діяльністю. Разом з тим у результаті дослідження [1, с. 482; 2, с. 37; 3, с. 371] виявлено специфічні особливості та тенденції й закономірності недостатньо ефективної організації процесів збутової діяльності вітчизняних вугледобувних підприємств. Серед них такі: скорочення обсягів споживання та видобутку вугілля в Україні; збільшення рівня обсягу споживання над видобутком, тобто дефіцит вугілля (як правило, коксівного та антрациту); зниження обсягів видобутку, готової, товарної і реалізованої вугільної продукції державних вугледобувних підприємств; профіцит вугільної продукції (як правило, вугілля газової марки); зростання рівня збитковості вуглевидобутку в Україні; неефективне здійснення експортно-імпортних операцій зі збуту вугілля.

За результатами проведеного наукового дослідження запропоновано шляхи вдосконалення управління збутовою діяльністю вітчизняних вугільних підприємств з урахуванням особливостей їх функціонування в умовах нестабільності попиту на вугільну продукцію:

– застосування концепції маркетингу взаємовідносин, суть якої полягає у формуванні партнерських взаємовідносин вугледобувного підприємства на основі клієнтоорієнтованого підходу до обслуговування різних категорій споживачів вугільної продукції. Особливість клієнтоорієнтованого підходу на відміну від існуючих полягає у виділенні різних груп споживачів вугільної продукції з урахуванням обсягів їх щорічного попиту та виявленої специфіки;

– формування системи контрактних взаємовідносин вуглевидобувного підприємства з різними категоріями споживачів вугільної продукції на основі процесного та функціонального підходів;

– обґрунтування доцільності формування синдикату як організаційно-економічного механізму управління збутовою діяльністю вугледобувних підприємств різних форм власності на засадах державно-приватного партнерства. У рамках державно-приватного партнерства у сфері добувної промисловості та розроблення кар'єрів синдикат має бути ефективною формою партнерства між великими вертикально інтегрованими компаніями (які одночасно виступають виробниками та споживачами вугільної продукції) та державними вугледобувними підприємствами з метою організації, контролю та регулювання спільної збутової діяльності. Це не суперечить діючому законодавству України, в якому зазначено про можливість об'єднання підприємств за галузевим принципом.

Доведено, що створення вугільного синдикату обумовлено необхідністю розподілу ризиків між вугледобувними підприємствами державного та приватного секторів та їх мінімізації; організації безперервних поставок палива на ТЕС; забезпечення гарантованих каналів збуту продукції для державних вугледобувних підприємств; своєчасного реагування на зміни попиту на вугільну продукцію.

– правове регулювання функціонування вугільного синдикату в Україні на основі внесення змін і доповнень до діючих нормативно-правових актів і законопроектів: ст. 120 Господарського кодексу України, Закон України «Про ринок вугільної продукції», Енергетична стратегія до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність»;

– підвищення ефективності організації збутової діяльності вугледобувних підприємств та управління їх взаємовідносинами із споживачами на основі використання сучасних інформаційно-комунікаційних та логістичних технологій;

– формування електронної біржової платформи, де мають здійснюватися публічні торги вугіллям, основне призначення якої полягає в наданні послуг в організації централізованого укладання біржових контрактів шляхом проведення електронних біржових торгів вугільної продукції.

Впровадження заходів з удосконалення управління збутовою діяльністю вітчизняних вугільних підприємств дозволить підвищити рівень потенціалу їх розвитку шляхом зниження ризиків і збитків за рахунок своєчасного реагування на виникнення можливих форс-мажорних обставин під час транспортування і реалізації вугільної продукції; економії витрат на збут у результаті підвищення узгодженості дій між вугледобувним підприємством і вантажно-транспортним управлінням при укладанні контрактів на надання транспортних послуг; формування оптимальних графіків руху вагонів; раціонального використання вагонів за вантажопідйомністю; скорочення часу на обслуговування споживачів вугільної продукції.

Список використаних джерел

1. Залозна Ю.С. Пропозиції щодо підвищення ефективності організації збутової діяльності вугледобувних підприємств / Ю.С. Залозна, Н.В. Трушкіна // Управлінська, фінансова та маркетингова діяльність підприємств в умовах нестійкої економіки: монографія / За заг. ред. К.Ф. Ковальчука. – Дніпропетровськ: Пороги, 2016. – С. 481-489.

2. Залознова Ю. Методическое обеспечение совершенствования организации сбытовой деятельности угледобывающих предприятий Украины / Ю. Залознова, Н. Трушкина // *Baltic Journal of Economic Studies*. – 2017. – Vol. 3, № 1, – P. 36-44.

3. Трушкіна Н.В. Збутова діяльність вітчизняних вугледобувних підприємств: тенденції та сценарії розвитку / Н.В. Трушкіна // *Інноваційна діяльність та економічна безпека підприємств: колективна монографія* / За заг. ред. Л.М. Савчук, Daniel Fic. – Дніпро: Пороги, 2017. – С. 369-377.

СУЧАСНИЙ СТАН ОПОДАТКУВАННЯ ПЕНСІЙ В УКРАЇНІ

І.І. Писаренко, студент
Науковий керівник: Т.А. Калита, асистент
Університет державної фіскальної служби України

Пенсійне забезпечення є важливою складовою соціальної політики держави й одночасно вважається невід'ємним компонентом системи соціального захисту і соціальної безпеки. Від ефективності цієї системи залежить добробут населення та рівень стабільності в суспільстві. Пенсійне забезпечення є домінуючою складовою соціального захисту населення і виступає як базова й важлива гарантія стабільного розвитку суспільства, оскільки охоплює одночасно інтереси як працездатного, так і непрацездатного населення. Саме пенсійне забезпечення розглядається як особливий складовий елемент соціальної функції держави, оскільки покликане задовольняти матеріальні потреби тих верств населення, які відповідно до чинного законодавства мають право на отримання пенсії.

Дослідження оподаткування пенсій в Україні присвячено багато наукових праць. Фундаментальні питання оподаткування пенсій досліджували такі вчені, як А. Аврамов, М. Ващин, Р. Гуріна, Б. Добровольський, А. Дискіна, А. Коваленко, В. Осецький, К. Пугач, О. Шевченко, та інші.

Виплати пенсій за останній період зазначили декількох змін, а саме: у 2016 році мінімальні пенсійні виплати зросли із 1074 грн (станом на січень) у два етапи: з 1 травня – до 1130 грн та з 1 грудня – до 1208 грн. Водночас максимальний розмір пенсії поточного року зафіксовано сумою 10 740 грн, але це стосується тих пенсій, які призначаються, починаючи з 1 січня 2016 року. Пенсії працівникам льотного та льотно-випробного складу, освіти, охорони здоров'я й соціального забезпечення, артистам призначатимуться не лише за наявності визначеної